

Nait Soez'n

UITGAVE VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND

23 april 1975

4e jaargang no. 8

35 ct.

VOLKSKONGRES 1975

EENHEID DOOR STRIJD

VOOR WERK EN WERKGELEGENHEID

Naar schatting 13 à 1400 arbeiders, boeren, studenten en vissers kwamen zaterdag 19 april tesamen naar het Volkskongres. Maar niet alleen zij. Huisvrouwen, universitair personeel, leraren, verpleegsters, scholieren en middenstanders waren aanwezig in het kultuurcentrum d'Oosterpoort of toonden op andere wijze hun solidariteit met de strijd tegen de achterstelling van het Noorden.

Massaal werd na afloop de hoofdeis van het Volkskongres 1975 in een demonstratie door de stad Groningen gesteld:

VOOR WERK EN WERKGELEGENHEID

Arend Luppens, voorzitter van de Gezamenlijke Aktiekomitees die het initiatief tot dit Volkskongres hadden genomen, zette in zijn openingswoord uiteen waarom na 1972 dit jaar weer een Volkskongres nodig is. In 1972 hadden we te maken met het plan-Kikkert, een plan om militaire oefenterreinen aan te leggen bij Ter Apel. Nu zijn

er vergevorderde plannen voor militaire oefenterreinen in de Louwersmeer en bovendien wil staatssecretaris Stemerding alsnog langs een achterdeur een oefenterrein bij Ter Apel aanleggen. In 1972 hadden de strokartonarbeiders net suksessen geboekt tegen de plannen de strokarton te saneren. Nu hebben ze te maken met nieuwe sluitingsplannen van het buro Bakkenist. In 1972 eisten we dat Groningen

een deel van de aardgaswinsten kreeg tbv. industrialisatie, nu staan we nog steeds voor de situatie dat onze bodemschatten worden verkocht voor spotprijzen aan het buitenland en ter spekking van de winsten van de grote koncerns. De problemen zijn na 1972 eerder gegroeid dan verminderd, maar daarentegen is het verzet breder en krachtiger geworden. Op het Volkskongres

1975 zijn ook boeren, tuiniers en vissers vertegenwoordigd, die in de loop van de laatste jaren akties hebben georganiseerd tegen de sanering van hun bedrijfstakken, aldus Luppens. De voorzitter van het voorbereidingskomitee van het Volkskongres 1975, Fré Meis, gaf aan dat aan de achterstelling van het Noorden een eind kan worden gemaakt. Groningen is een enorme rijke provincie met zijn bodemschatten. Echter, Akzo besloot op het laatste moment zijn nieuwe fabriek niet in Delfzijl, maar in Le Havre neer te zetten. De reden was dat het Groningse aardgas in Frankrijker goedkoper is dan in Groningen zelf. Wel is onze provincie blij gemaakt met een magnesiumfabriek. Deze blijkt echter een dooie mus te zijn, want de verwerking van het magnesium vindt in Noorwegen plaats - wij mogen het alleen uit de grond halen. Per jaar wordt voor 6,8 miljard gulden aan grondstoffen uit de provin-

vervolg zie pag. 3

Posthumus in de kamer !

28 april * MEETING 16 uur, Offerhauszaal

29 april * LANDELIJKE AKTIEDAC

* DEMONSTRATIE

16 uur, Akademieplein

Na het verschijnen van de Nota van Wijzigingen hebben zich belangrijke politieke ontwikkelingen in Den Haag voorgedaan. Het blijkt dat Van Kemenade wel enig sukses heeft gehad met zijn poging via de nota van wijzigingen de grote bezwaren van de politieke partijen tegen de herstrukture-

ring in te dammen. De Kolthoffstraming binnen de PvdA, die de kursuursduur niet op vier jaar wil vastleggen, maar via aan de fakulteiten toe te kennen standaardbedragen op het w.o. wil bezuinigen, heeft duidelijk aan invloed verloren. Een groot deel van de PvdA,

zo blijkt uit een gesprek van het LOG met deze partij, wil na de Nota van Wijzigingen wel akkoord gaan met de herstrukturering. Binnen de CDA zien we hetzelfde. Ook deze fraktie lijkt, zij het nog iets twijfelachtiger, akkoord te willen gaan met de Nota van Wijzigingen.

Om op de PvdA terug te komen Kolthoff vertelde dat hij geen amendementen op de Nota van Wijzigingen zou indienen, maar van de minister de uitspraak zou proberen los te krijgen dat een aanvraag door de fakulteiten van vijf jaar in de re-

vervolg zie p. 3

VOLKSKONGRES 1975

vervolg pag. 1

cie Groningen weggesleept. Daartegenover staat een werkloosheidspercentage van 9 en veel te lage lonen ivm. het Westen van Nederland. "Wie ons twee militaire oefenterreinen wil geven als wisselgeld voor onze bodemschatten, die kan rekenen op verzet van de gehele bevolking", aldus Fré Meis. De aarwezigen besloten tot de oprichting van een permanent Volkskongres, om de strijd tegen de achterstelling zo krachtig mogelijk door te kunnen zetten.

diskussie

Tijdens de discussie kwamen zeer veel vertegenwoordigers van de diverse bevolkingsgroepen en aktiekomitees aan het woord. De aanmelding was zelfs zo groot, dat lang niet iedereen aan het woord kon komen. Een papiermaker uit Oude Pekela zette uiteen waarom de strokarton niet mag sluiten en hoe deze industrietak gered kan worden: toepassing van het nieuwe procédé; een tuinder uit Uithuizen vertelde over de akties van de boeren en tuinders voor een betere werksituatie en een hoger

inkomen; gedeputeerde Koert Stek gaf aan wat de moeilyk heden zijn die op bestuurlijk nivo tgv. de regeringspolitiek worden ondervonden; de bejaarde heer Schweertman hekelde de plannen van Stemmering voor een militair oefenterrein in de buurt van Ter Apel - Wij zijn geen onbenullen, blijf weg met je gevaarlijke spullen! Verder kwamen oa. aan het woord vertegenwoordigers van het aktiekomitee Louwersmeer, het LAK, HBO-bond-Groningen, GSb, een visser uit Usquert, een arbeider van de Aldel in Delfzijl (over de volkontinu), een boer uit Glimmen grafies ontwerper

Henri de Wolff viel scherp de regeringspraatjes over de integratie van de kunst in de maatschappij aan (Wat voor integratie, welke kunst welke maatschappij?) Namens een 17-tal middenstanders werd een verklaring voorgelezen, omdat de winkeliers die middag moesten werken.

middenstand

Zij wezen op de moordende concurrentie van de grootwinkelbedrijven. Weliswaar levert dat de konsument tijdelijk wel eens lage prijzen

op, maar dat zal voorbij zijn als de grootwinkelbedrijven een monopoliepositie hebben veroverd. De middenstanders eisten van de regering beschermende maatregelen en toonden zich solidair met het Volkskongres - hun problemen zijn in wezen dezelfde problemen als die van de boeren, de strokartonarbeiders enz.

Eén van de laatste sprekers was Pim Fortuyn. Hij sprak namens een groep leden van de PvdA en namens de FUG. Hij oefende scherpe kritiek op het bestuur van de PvdA van het gewest Groningen, omdat het geweigerd had zich solidair te verklaren met het Volkskongres. De groepen namens wie Fortuyn sprak, hadden daarop een advertentie geplaatst in de Winschoter Courant, waarin ze bevolking van Groningen opriepen naar het Volkskongres te komen. De PvdA heeft Groningen geen goede dienst bewezen. Juist door steun te verlenen aan het Volkskongres, had de PvdA eraan kunnen bijdragen dat het een nog groter succes was geworden, dan het nu al is, aldus Fortuyn.

solidariteit

Het Volkskongres 1975 ontving een brede solidariteit: ABVA-NWV afd. Gron., de ge-

meenten Finsterwolde en Kloosterburen, het Anti-CRM-bezuinigingsfront afd. Gron., het komitee tegen de werkloosheid in Groningen, de CPN, werkers en bestuursleden van het Vormingswerk Jonge Volwassenen afd. Noord ASVA, SRVU, USF, SRD, GSb, buurtkomitee Oosterpoort, de aktiegroep chemiese industrië Botlek, de Groningse werkgroep Suriname, de bejaarden in Finsterwolde, het ANJV, de bewoners van het Delplein, WCSB-vereniging voor vormingswerk, NVB afd. Gron., HBO-bond Groningen en de jongerenvereniging VERA.

Het volkkongres werd opgeleuisterd door een keur van kulturele manifestaties. Vooral een gezamenlijk optreden van het ANJV-koor, het GSb-koor Voorwaarts en het kabaret 3xbellen oogste groot sukses, evenals het optreden van de Amsterdamsse formatie de Volharding.

Over enige tijd zal er een Volkskongresboek worden uitgegeven, waarin alle toespraken en discussiebijdragen zullen worden opgenomen. Het boek zal ook een groot aantal foto's over de strijd van de Groninger bevolking voor opheffing van de achterstelling van het Noorden bevatten.

REDUKTIEBURO

Het reduktieburo is open van 3 tot 6 uur van maandag t/m donderdag.

STUDAIR

Het reisburo is geopend van 3 tot 6 uur 's middags van maandag t/m donderdag.

nait soez'n

verschijnt tweewekelijkse; abonnementsprijzen tot 1 sept. '75:

f10,- inkl. GSB, GSB-reduktieburo, Studair en Student.

f7,50 los abonnement.

Visserstraat 58, Groningen
tel. 050-134888

redaktie: Ruurd Kunnen, Willem Kerkhoven, Henk Lankamp, Fons Buesink.
vaaste medewerkers: Jan Sierts Wierenga, Jan Fokkema, Han Dijk, Jan Kingma, e.a.

druk: Stichting Drukkerij C. Regenboog

N.B. redaktionele stukken worden niet ondertekend.

vliegtuig

Brussel - New York	enkel f	445,00
	retour f	820,00
Brussel - Los Angeles	enkel f	660,00
	retour f	1.325,00
Brussel - Mexico	enkel f	770,00
	retour f	1.260,00
Brussel - Bangkok	enkel f	755,00
	retour f	1.375,00
Brussel - Corsica	enkel f	175,00
	retour f	315,00
Brussel - Athene	enkel f	210,00 of
	f	242,00

Er zijn nog meer mogelijkheden, vraag inlichtingen aan de balie.

trein

Groningen - Hoek van Holland	f	17,60
Groningen - Roosendaal	-	18,80
Groningen - Visé	-	19,50

De volgende prijzen betreffen retours, exclusief f 2,00 administratiekosten. De retours zijn geldig vanaf de Belgische grens.

Parijs	f	38,00	Nice	f	149,00
Rome	f	169,50	Barcelona	f	60,50
Athene	f	323,50	Istanbul	f	306,00

Ook voor treinreizen bestaan meer mogelijkheden.

stereo

Grote kortingen, 's woensdags van 3 tot 5 uur specialist aan wezig. Alle prijzen inclusief service-pakket.

Pioneer/CEC BD 2000 draaitafel incl. Ortofon F 150 element	f	319,00
Dual CS 14 draaitafel	-	260,00
Tandberg boxen TL 1610	-	399,00
AR 2ax 3-wegsysteem	-	388,00
Scott 235 versterker	-	369,00

speciale aanbiedingen

Snelkookpan	f	42,50
Ventilatorkachel	f	42,50
Draagbare radio	f	70,00
Koptelefoon	f	25,00 en f 27,50

diversen

Cassettebandjes C 60	f	2,50
per 10 stuks	f	22,50
Chroomdioxide BASF C90	f	7,25

André Jamet donzen slaapzak	f	149,95
Freetime rugzak, 2 comp.	-	69,95
André Jamet tenten	vanaf f	149,95

Triumph typemachine Tippa S	f	269,00
Olivetti Valentine S	-	192,50

over GSb-leden en politieke partijen

De laatste tijd komt het regelmatig voor dat in publicaties in de U.K. artikelen, geschreven door Groningse studenten in de krant van de Communistische Partij Nederland, De Waarheid, worden toegeschreven aan (ex-)GSb-funktionarissen.

Aart Waterman schreef als lid van de CPN een artikel over Ger Harmsen, waarvoor hij slechts aan zijn partij en niet aan zijn vakbond verantwoording schuldig is, maar wordt in de UK van 16 april met grote koppen als GSb-fraktievoorzitter in de U-raad ten tonele gevoerd. En helemaal bont maakt de UK het door van Thewis Wits, die in een interview in de Waarheid enkele opmerkingen maakte over Ger Harmsen, niet eens meer zijn bestuursfunctie in de CPN te vermelden, in welke hoedanigheid hij dat interview had afgegeven, maar slechts

het feit, dat hij oud-U-raadslid van de GSb is. Met andere woorden: het lidmaatschap van een politieke partij en het als zodanig actief zijn wordt regelrecht gekoppeld aan het functioneren binnen de studentenvakbond.

Op deze wijze komt ten principale het recht op vrijheid van keuze van een politieke partij in het geding. Een dergelijke tendens wijst de Groninger Studentenvakbond zeer beslist af. Toegeven hieraan zou betekenen, dat het student-activisten onmogelijk gemaakt wordt politieke (in de zin van voortvloeiende uit het lidmaatschap van een politieke partij) activiteiten te verrichten.

De situatie zou ontstaan dat ofwel dergelijke activiteiten in het geheim moeten plaatsvinden, als waren ze illegaal, ofwel dat de GSb in zijn statuten als bepa-

ling zou moeten opnemen dat het lidmaatschap van bepaalde politieke partijen onverenigbaar is met het lidmaatschap van de GSb, in dit geval een anti-kommunisten-klausule, zoals deze jarenlang in het NVW heeft bestaan.

Het criterium voor het lidmaatschap van de studentenvakbond zou het al dan niet sympathiseren met bepaalde politieke partijen zijn en de studentenvakbond zou niet langer openstaan voor alle studenten die de noodzaak van georganiseerde belangenstrijd inzien.

Het zal duidelijk zijn dat de GSb nooit en te nimmer een dergelijk ondemocratisch karakter zal kunnen mogen aannemen.

De UK doet er dan ook goed aan berichtgeving, die tot gevolg heeft dat fundamentele democratische rechten van de studenten worden bedreigd onmiddellijk te staken.

Tot slot voor alle duidelijkheid, nog een korte opmerking.

Het enige beoordelingscriterium dat de GSb hanteert ten aanzien van alle betrokkenen aan de R.U.G., waaronder Ger Harmsen, is de mate waarin ze al dan niet de belangen van de studenten schaden en de acties tegen regeringsmaatregelen, die de toegankelijkheid tot en de kwaliteit van het wetenschappelijk onderwijs in gevaar brengen (zoals het wetsontwerp herstructurering w.o., het huidige studiefinancieringsstelsel en de nieuwe plannen, de studentenstops, bezuinigingen, etc.) al dan niet ondersteunen. Meningsverschillen tussen Ger Harmsen en de CPN zijn, wat de GSb betreft, louter en alleen een zaak van de betrokkenen.

GSb-bestuur

Posthumus in de kamer

vervolg zie p.1

gel wordt goedgekeurd en dat slechts in uitzonderingsgevallen de aanvraag door de minister getoetst zal worden, Wanneer deze uitspraak niet loskomt gaat Kolthoff wel ernstige kritiek op de toetsingscriteria, de 1700-urennorm, vergelijking met het buitenland etc. uitoefenen.

Aan de hand van deze ontwikkelingen kunnen we konstaten dat de mogelijkheid dat Posthumus wordt aangenomen nog altijd vrij groot is. Hierbij moet wel worden bedacht dat afgeronde standpunten door de politieke partijen nog steeds niet zijn ingenomen.

Dit betekent voor de studentenvakbonden dat het, nu men niet wil toegeven aan onze eis "Intrekking van het wetsontwerp", noodzakelijk wordt onze aktie in versterkte mate door te zetten.

Akademies Raad en ABVA tegen Posthumus.

Op de perskonferentie ter gelegenheid van het verschijnen van de Nota van Wijzigingen zei Van Kemena-de "Met deze nota ben ik tegemoet gekomen aan de belangrijkste bezwaren van de universiteiten".

De feiten bewijzen echter dat hier sprake is van een aperte leugen. Afgelopen week heeft de Akademische Raad het minderheidsstandpunt dat GSb-er Juul Moormann in haar werkgroep herstructurering innam, met 11 tegen 1 stem overgenomen: het wetsontwerp herstructurering is voor de Akademische Raad onaanvaardbaar. Eveneens afgelopen week heeft in navolging van de onderwijsgroep van de ABVA zich tegen de herstructurering uitgesproken. Deze ontwikkelingen zijn van het grootste belang. Voor het eerst na zeven jaar en bovendien na het verschijnen van de Nota van Wijzigingen, hebben de AR en de ABVA de eis die de studentenvakbonden al van het begin af aan hebben gesteld, "weg met Posthumus", overgenomen. Het verzet op de universi-

teiten valt niet te smoren, de universiteiten zijn vierkant tegen Posthumus. En hier is alle reden toe. Met de Nota van Wijzigingen wordt op geen enkele wijze tegemoetgekomen aan de bezwaren van de universiteiten integendeel, er treden zelfs verslechteringen op. Wat blijft staan is de eenjarige selectieve propedeuse, de scheiding van onderwijs en onderzoek en de vastlegging van de inschrijvingsduur. Wat nieuw is, is dat de minister de bevoegdheid krijgt toetsingscriteria op te stellen voor de herprogrammering. Hiermee krijgt hij een directe invloed op de studieprogramma's van de fakulteiten. Per studierichting moet er één ontwerpprogramma worden ingediend, wat betekent dat de studieprogramma's van de

fakulteiten uit de verschillende steden gelijkgeschakeld worden. Ook de cursusduur moet per studierichting uniform zijn. Het is de minister, en niemand anders, die uiteindelijk bepaalt of de cursusduur vier dan wel vijf jaar moet zijn.

Al met al wordt duidelijk dat de bevoegdheid van de fakulteiten om zelf de cursusduur en het onderwijsprogramma op te stellen door de nota van wijzigingen ernstig wordt uitgehold.

De 29e april, de eerste dag van de kamerbehandeling, is door het LOG uitgeroepen tot landelijke aktiedag.

Op deze datum moeten de universiteiten trillen op hun grondvesten. De Nota van Wijzigingen heeft duidelijk gemaakt dat verdere aktie nodig is en perspektief heeft.

De kaarten zijn de in Tweede Kamer nog niet geschild. Het is aan ons om door een krachtige aktie invloed op de Kamer uit te oefenen en de politieke partijen duidelijk te maken dat de universiteiten Posthumus niet pikken.

In Groningen pakken we de zaak groots aan.

De meeting op 28 april moet het startpunt zijn van de aktiedag op 29 april, die zal worden afgesloten met een demonstratie door de stad.

Jan Kingma

verkiezingen u-raad '75 PROGRESSIEVE EENHEID MEER DAN OOIIT VEREIST

In maart sprak de Groningse U-raad zich unaniem uit voor intrekking van het wetsontwerp herstructurering w.o. Op 19 april spraken in de Akademische Raad 11 universiteiten en hogescholen zich ervoor uit, dat het wetsontwerp door de tweede kamer niet aanvaard moet worden. Aan deze belangrijke wapenfeit is een zeer consequente en langdurige strijd vooraf gegaan. Langdurig omdat de Posthumus-voorstellen al ruim 7 jaar geleden het licht zagen, consequent omdat de studentenvakbonden altijd de eis gesteld hebben dat de wet Posthumus van de baan moest. In de sekties van de AR en in herprogrammeringskommissies in de fakulteiten hebben zich altijd mensen opgeworpen om een "haalbare" politiek te voeren. Haalbaar was dan te laten zien dat je best wilde herprogrammeren, maar dan niet naar vier jaar, maar bijv. naar vijf jaar. De studentengroepering Gros is een uitblinker in een dergelijke politiek geweest. Terwijl de Gsb samen met de staf een eensgezind standpunt had ontwikkeld voor intrekking van het wetsontwerp, wierpen Grosheren zich op als herstructureringdeskundigen: de eis intrekking is niet belangrijk, we moeten eerst herprogrammeren. Daarmee plaatsten zij zich definitief buiten de grote beweging die tot stand kwam tegen de herstructurering en die ertoe leidde dat de Groningse universiteit zich zo eensgezind uitsprak.

Die ondubbelzinnige uitspraak is nodig. Vlak voor de kamerbehandeling proberen de minister en zijn staatssekretaris ons zand in de ogen te strooien door een ogenschijnlijke versoepeling van het oorspronkelijke wetsontwerp. Dat hen dat niet lukt is alleen te danken aan de grote eensgezindheid van alle betrokkenen: weg met de herstructurering.

Onze universiteit staat in de herstructureringsstrijd als één man tegenover Den Haag. Als één man tegenover het afbraakbeleid en voor behoud van de kwaliteit en de toegankelijkheid van het onderwijs. Dat is precies wat de Gsb bedoeld met "Eenheid op de universiteit voor een progressief beleid" Die eenheid, tot stand gebracht in de afdelingen en subfakulteiten, komt tot op het hoogste nivo tot uit-

drukking, in de U-raad. Het consequente beleid van de Gsb, in de akties in de fakulteiten als de stellingname in de UR, is één van de drijfveren achter de krachtige uitspraak van de UR.

stops

Ook op andere terreinen heeft de Gsb zich een positie in de UR verworven. Niet alleen door middel van de herstructurering, maar ook eenvoudig door de geldkraan dicht te draaien bedreigen Klein en Van Kemenade voortdurend de kwaliteit van onderwijs en onderzoek. Het bezuinigingsbeleid van De Brauw -beroepsscheurmaker en duizend-gulden-kampioen van het overleden en overleefde DS'70 klupje- wordt door deze regering rücksichtloos doorgezet. Meer nog dan diezelfde De Brauw aandurfde, zijn het Klein en Van Kemenade die het recht op onderwijs definitief naar de prullebak willen verwijzen. De stops bij medicijnen en tandheelkunde structureel maken, de stopwet met drie jaar verlengen, de arbeidsmarkt als criterium voor de inlaatkapaciteit invoeren. Dat zijn de verslechteringen die de bewindsmannen wilden doorvoeren.

Dankzij de grote anti-bezuinigingskampanje -Meer geld en personeel voor onderwijsverbetering, Weg met de studentenstops- die de Gsb najaar '74 organiseerden, werden aan onze universiteit slechts twee stops aangevraagd. Vorig jaar waren dat er nog zeven. Op initiatief van de Gsb-fraktie ontwikkelde de UR een begrotingsbeleid dat er in de eerste plaats op gericht was zoveel mogelijk personeelsplaatsen uit Den Haag los te branden, in de tweede plaats om nieuwe plaatsen toe te wijzen daar waar de knelpunten het grootst zijn. Zo kon de aktie tegen de stops in de letterenfakulteit beloond worden met een relatief ruime toewijzing. De subfakulteit PAW kent enorme onderwijsproblemen ten gevolge van personeelstekorten. Door de kracht van hun aktie kon een behoorlijk aantal personeelsplaatsen aan de fakulteit der sociale wetenschappen worden toegewezen.

studentenvoorzieningen

Diezelfde bezuinigingen troffen destudentenvoorzieningen.

De studentendekanen hadden een dermate groot personeelstekort dat zij zelf erg veel overwerk gingen doen. Gevolg was overwerktheid en ziekte. Dankzij een handtekeningenkampanje onder de medewerkers in de sektor studentenvoorzieningen werd het voorstel van de Gsb-fraktie om plaatsen te reserveren voor die sektor (onder andere dekanen en UGD) in de UR aangenomen. De zogenaamde oliekrisis van januari '74 leidde in ieder geval tot prijsstijgingen, zo ook van de olie. Gevolg was een stijging van de servicekosten voor de flats met oliestookverwarming. De Gsb-bewonerskomitees organiseerden een petitie die voor de Gsb in de U-raad aanleiding gaf tot het indienen van een voorstel de stijgingskosten te subsidiëren. De UR nam dit voorstel aan, zodat de huren niet verhoogd hoefden te worden.

navordering

De navordering van het kollegegeld is diverse keren in de UR behandeld. Iedere keer opnieuw probeerde het CvB de navordering keihard uit te voeren, en elke keer was het de Gsb-fraktie die wees op het ondemokratische karakter van de navordering. Elke keer was het de Gsb-frakties die garanties van het CvB moest afdwingen dat er niet gekontroleerd zou worden. Het waren ook de Gsb-frakties in de fakulteitsraden die ervoor zorgden dat de navordering in de praktijk niet kon worden uitgevoerd. Voor nagenoeg alle boycotters is het nu mogelijk zonder navordering eksamen te kunnen doen. Een belangrijke overwinning.

inkomen

De IOG-aktie van maart '74 voor een uitkering ineens van f 600,- leidde niet direct tot resultaat, maar had wel tot gevolg dat de beurzen met 12% werden verhoogd. Ook dit jaar voerde de Gsb een aktie voor verbetering van de inkomenspositie van de studenten. De eis van een uitkering ineens van f 500,- voor alle studenten gaf aanleiding tot veel gesteun en gekreun in de rechtse frakties. Ook hier was het de Gros die zich tegende belangen van de studenten keerde door zich aanvankelijk in de UR te onthouden van steun aan de f 500,-eis.

Uiteindelijk werd toch ook op dit punt het Gsb-standpunt in meerderheid door de UR overgenomen. En terecht, want nu blijkt nog scherper dan in januari hoezeer onze inkomens ontoereikend zijn.

Geen afbraak van het onderwijs. Niet alleen in de UR, maar juist ook in de fakulteiten neemt de Gsb krachtige posities in de bestuursorganen in. Juist in de sf-raden en in de onderwijskommissies worden de studieprogramma's vastgesteld. Daar worden ook de beslissingen genomen over dedoor de Gsb-groepen ontwikkelde voorstellen tot verbetering van het onderwijs. Die sterke positie in de raden is van doorslaggevend belang gebleken op alle punten van de f 1.000,- tot en met de herstructurering. Daaruit moeten we ook begrijpen wat Klein met ons voor heeft ten aanzien van de demokratisering.

Steeds weer zijn het de demokratisering verkozen organen die de maatregelen van Klein afwijzen en hun medewerking zomogelijk onthouden. Daarom wil Klein die demokratisering om zeep helpen door slechts 1/6 plaats voor studenten in een vakgroepbestuur vrij te houden. Door de bestuurscompensatie tot een nihil bedrag terug te draaien, door notabene een al zes jaar prima functionerende bestuursstructuur bij psychologie te verbieden. Juist in de tijd dat alle registers door Klein worden opengetrokken, ten aanzien van de studentenstops, de wet Posthumus, de studiefinanciering en de demokratisering, juist dan is het noodzakelijk de progressieve invloed in de bestuursorganen zo krachtig mogelijk te maken.

De Gsb werkt samen met alle progressieve mensen aan de universaliteit in de strijd tegen het afbraakbeleid van de regering. Steeds is het de Gsb die de kop heemt, de studenten in beweging brengt en het verzet bundelt. In de UR komt de samenwerking tot uitdrukking door de sterke positie die de frakties van de Gsb, PRO-WP, PRO-TAP in de raad innemen. Die positie kan versterkt worden. Gezien de toenemende aanvallen op het wetenschappelijk onderwijs moet die positie versterkt worden. Stem daarom progressief, stem Gsb.

5 mei: 30 jaar bevrijd

HET VERZET AAN DE UNIVERSITEITEN

Ter voorbereiding van de dertigste herdenking van de bevrijding van ons land op 5 mei a.s. hebben we ook in deze Nait Soez 'n hiervoor plaats ingeruimd. De stukken willen een (uiteraard onvolledig) overzicht geven van het verzet aan de universiteiten, m.n. van de studenten, tegen de fascistiese overheersing van ons land. Een konklusie lijkt wel mogelijk: i.t.t. de Opperste Geschiedsschrijver in 's Rijksdienst, dr. L. de Jong, komt het ons niet gerechtvaardigd voor het studentenverzet, zoals overigens alle verzet in 's mans boeken, te kleineren of zelfs het bestaan ervan te ontkennen.

HET ANTI-FASCISME VOOR DE OORLOG

Voor de oorlog waren er diverse anti-fascistische studentenorganisaties actief; een landelijke socialistiese studentenorganisatie S.D.S.C. waarin kommunisten en socialisten samenwerkten, de Studenten Vredes Actie, Amsterdamse Studentenvereniging voor Sociale Lezingen, Studenten strijdgroep tegen het fascisme, Vereniging voor Volkenbond en Vrede, Anti-fascistisch Studenten-Comité. Namen genoeg dus. De meeste akties vonden in Amsterdam plaats.

Herhaaldelijk werd geprotesteerd tegen het Nederlandse bestuur in Indonesië, zoals op de vergadering van 14 februari 1933, waarop de Indonesiër S.N. Palas sprak over "De nationale beweging in Indonesië en het huidige regeringsbeleid". Deze vergadering was met de volgende woorden aangekondigd:

"Studenten, nu naar aanleiding van de jongste gebeurtenissen in Indonesië verscheidene groepen dit trachten uit te buiten voor hun nationalistisch gehetz, is het een plicht na te gaan welke machten van waarlijk-vrijheidsnationalisme er in Indonesië werken en te protesteren tegen de wijze waarop deze door onze regering onderdrukt worden. Strijdt met ons tegen het brute gezagsimperialisme en voor een vrije ontplooiing van Indonesië."

Het matrozenoproer op het oorlogsschip "De 7 Provinciën" was n.l. juist achter de rug en had in Nederland alom brallende uitingen van vaderlandsliefde tengevolge. Ook in Propria Cures (corpsblad) werd een ronkend artikelje geplaatst. Pal daaronder schreef oud-redakteur Guermontprez echter:

"Ten tweeden male kunnen we ons verheugen over het feit, dat het gezag in de door Ned overheerste gebieden te schande is gezet en belachelijk gemaakt. En tevens kunnen we ons verblijden over de verheffende invloed, die deze geweldloze inbezitting van een oorlogsvaartuig kon hebben op het zelfvertrouwen en de revolutionaire kracht der Indonesiërs" (11-2-'33).

Het schip werd gebombardeerd. Een eerstejaarsstudent meende in het volgende nummer van P.C. nog even op de kwestie in te moeten gaan. Hij schreef het volgende:

"Het bedenkelijk percentage van onverdedigbare sentimentaliteit die in onze gezagsuitoefening steekt is het direct gevolg van de misleiden-

de, doch op stemvee en publiek zo gunstig werkende, leuzen die deze heren aanheffen. En men kan zich verheugen dat het tot bloedvergieten is gekomen, daar dit hopelijk een rem zal zijn tegen een dergelijke gezagsverkrachting. De grote schuldingen lopen helaas nog los. Dat zijn de lieden die 'een minuut eerbiedige stilte aande

gevalen helden wijden'. Dat zijn de lieden die onge- straft met hun hersenschimmige utopieën de arbeidersmassa mogen vergiften. Dat zijn de lieden die, in Italië het fascisme, in Duitsland het nationaal-socialisme als reaktie opriepen en noodzakelijk maakten en er ook hier om roepen".

Is er al iemand die dit kan thuisbrengen?

Inderdaad, het komt van de man, die door Henk van der Meyden, de "ware verdediger der democratie" genoemd wordt, Joseph Luns.

Abessinië en daarna Spanje werden de voornaamste onderwerpen van vergaderingen van linkse studenten.

Op 11 november 1935 was er een gemeenschappelijke vergadering van S.D.S.C., de Vrijzinnig Democratische Jongeren Organisatie, het anti-fascistisch Studentencomité en de Studenten Vredes Actie over het Italië-Aabessijnse konflikt. Sinds 1935 werd in vele landen tegen Mussolini's inval in Abessinië geprotesteerd. Er werden druk bezochte vergaderingen gehouden over Spanje. Op één daarvan, in Amsterdam, die de hele Aula van de Universiteit vulde, sprak Johan Brouwer (die in de oorlog een grote rol in het studentenverzet zou spelen) over de strijd van het Spaanse volk tegen de fascistiese Franco-republikeinen.

In 1936 werd er een Algemeen Democratisch Studentenverbond in Nederland opgericht.

Nogal wat studenten voelden zich via de rechte propaganda die ons land overspelde, aangetrokken tot het nationaal-socialisme. Dat kwam voort uit een belachelijk gevoel voor de "romantiek van het fascisme" (mannelijkheid, heldhaftigheid) en de "Dietsche Gedachte".

Dat welen van deze a-politieke warhoofden wel op andere gedachten kwamen, toen ze na 10 mei 1940 in aanraking kwamen met het werkelijk Duitse fascisme, behoeft geen betoog.

EXPOSITIE IN D'OOSTERPOORT

Van 28 april tot 12 mei organiseert het 5 mei-Komitee in het Kulturcentrum D'Oosterpoort een expositie, die o.a. een fototentoonstelling bevat waarin een beeld wordt gegeven van opkomst en ondergang van Hitlers Derde Rijk en waarin ook een verband wordt gelegd met hedendaags fascisme (Chili, Spanje, Vietnam etc.) Daarnaast zullen in D'Oosterpoort ook attributen te bezichtigen uit het verzet, o.a. de pers waarop in Groningen de illegale Waarheid werd gedrukt. De expositie is iedere dag geopend en soms ook 'savonds.

VERZET TEGEN HET FASCISME TOEN EN NU

INFORMATIEAVOND 24 APRIL HUIZE MAAS

SPREKERS:

GERARD MAAS over het verzet in de tweede wereldoorlog en de februaristaking
TRUUS MINGER-VAN DER MOLEN oud verzetsstrijdster van de Hanne Schaft groep
HENK KINGS over de betekenis van de 5 mei viering voor de jongeren

AANVANG 20.00 UUR. TOEGANG f1,-.
DEZE AVOND WORDT GEORGANISEERD IN HET KADER VAN DE DERTIGSTE HERDENKING VAN DE
BEVRIJDING VAN ONS LAND DOOR DE JONGERENORGANISATIES VAN HET 5 MEI COMITE:
ANJV FJG GSB HBO-BOND VERA

GRONINGER UNIVERSITEITSBLAD

ACADEMIEJAAR 1942-1943

universiteiten plat; de studenten hadden gehoor gegeven aan de oproepen van het plaatselijke Studentencontact en van de Vertegenwoordigers in een zondagnummer van De Geus om uit protest tegen de razzia's en de geschonden beloften van Van Dam alle universitaire activiteiten te staken. Ook vele docenten weigerden hun kolleges te hervatten, zolang de studenten in Vught niet waren vrijgelaten.

De toestand op het departement was verward. Iedereen, behalve Rauter, wenste voortzetting van het onderwijs, en dat lag nu stil. Er ontstond een prestigestrijd. Schmidt en Seys-Inquart beloofden dat de studenten vrij zouden komen. Rauter was hiertegen. Kompromis: ze blijven in Vught, maar rustige elementen zullen worden vrijgelaten in ruil voor "agitatoren". Dit blijkt onmogelijk te realiseren. De Duitsers beloofden opnieuw vrijlating, onder voorwaarde dat de gevangenen studenten voor hun ontslag uit het kamp een verklaring tekenden, waarin ze beloven moesten, de Duitse orde niet meer te zullen verstoren. Van Dam kwam toen met een onverwachte kessessie: een dergelijke verklaring onder dwang kon worden voorkomen door een verklaring aan alle studenten voor te leggen.

Een dergelijke algemene loyaliteitsverklaring was onaanvaardbaar. De studentenverzetsgroepen en de Geus riepen op niet te tekenen. Toen duidelijk was dat een belangrijk deel der studenten niet zou tekenen werden een numerus clausus voor alle studierichtingen en een "Plichtjaar" voor afgestudeerden (om zo aan arbeidskrachten voor Duitsland te komen en tegelijkertijd de universiteit draaiende te houden) gekoppeld aan de loyaliteitsverklaring. Oorspronkelijk kwam het idee van Van Dam, Mussert hielp het mee uitvoeren; iedereen die de verklaring voor 11 april tekende kreeg van Van Dam de garantie af te kunnen studeren. Dit was voor veel studenten aantrekkelijk. Van alle kanten werden ze onder druk gezet; een radiorede van Van Dam, de N.S.B., de officieel toegestane pers en in bepaalde gevallen van de kant van de hoogleraren; in Delft adviseerde de Senaat de studenten de loyaliteitsverklaring te ondertekenen. Maar het werd de Duitsers spoedig duidelijk dat er niet zo maar getekend zou worden; de tegendruk begon goed op gang te komen. De illegale studentenpers, de Vertegenwoordigers en de plaatselijke studentenverzetsgroepen (in Amsterdam Contact Commissie genoemd) riepen op niet te tekenen. Er werden omkletsplougen gevormd, die postten bij de plaatsen waar de loyaliteits-

De Huid, dat Krijgsblad, komen de verslagen meer dan twee maanden na het uitkomen van de Publicatie der Universiteit. Zij die ten dienste gaan administratieve aangelegenheden, kunnen hun naam en adres opgeven aan de uitgever Marktstraat 11, tel. 29531 aan wie ook kennisgeving en adviesgeving gezonden moet worden.

De Secretaris-Generaal van het Departement van Opvoeding, Wetenschap en Kulturbescherming heeft medegedeeld, dat volgens beslissing van den Rijkscorridor voor het bezette Nederlandische gebied „al die personen, die volgens de daartoe gestelde bepalingen verplicht zijn tot het dragen van een jodenster, niet meer aan de Nederlandse Universiteiten of Hoogescholen zullen mogen studeren. Dergenen, die vóór het uitbreken der verandering no. 28 1941 vóór en vervolgens een toestemming doerzichs verkregen om zich te laten inschrijven, doch die overigens niet tot het dragen van een ster verplicht zijn, (de ongequalificeerde halfjoden) zullen derhalve hun studie in het komende jaar kunnen voortzetten en dat

al die personen, die verplicht zijn tot het dragen van een jodenster met ingang van den nieuwen cursus moeten worden uitgesloten van de toelating tot examens van welken aard ook. De aan deze personen op grond van verordening no. 27 1941 verleende toestemmingen tot het afleggen van examens komen derhalve op genoemde tijdstip te vervallen. Ook indien reeds een gedeelte van een examen is afgelegd, mag dit examen dan niet worden voortduren”.

RIJKSUNIVERSITEIT TE GRONINGEN.

Inschrijving voor 1942-1943.

Met ingang van 1 September 1942 zal de inschrijving van studenten aan de Rijksuniversiteit te Groningen dagelijks kunnen geschieden van 2-5 uur nam.

Op **Maandagen, Dinsdagen en Woensdagen** kunnen worden ingeschreven alle reeds eerder aan de

In verband met de door den Commissaris-Generaal voor de volheid uitgevaardigde verordening van 15 September 1941 over het optreden van Joden in het openbaar, heeft nader overleg met de betrokken Duitse autoriteiten er destijds toe geleid, dat ook die ingeschreven studenten, die vallen onder het bepaalde bij artikel 6 der verordening, op voortaan van hun boeken en inschrijving boeken kunnen betrekken uit de universiteits- of hogeschoolbibliotheek of wel instituten, waar

De Secretaris-Generaal van het Departement van Opvoeding, Wetenschap en Kulturbescherming heeft den President-Curator het volgende medegedeeld: „Het is mij gebleken, dat profectoren en daaraan tenvervoerde uitbrekers in toemende mate in het Engelsch worden geschreven, en dat bereikt hier in den regel onderwerpen, die daartoe geen aanleiding geven.

In opdracht van den Rijkscorridor voor het bezette Nederlandische gebied en ingevolge besikking van het Departement van Opvoeding, Wetenschap en Kulturbescherming zal het Groninger Universiteitsblad met ingang van 1 December 1942 niet meer verschijnen.

Het 27 November assistance versienkund nummer zal derhalve het laatste zijn.

verklaring ingeleverd moest worden. Een intensieve propagandakampanje (onder andere huisbezoek) werd op touw gezet om de studenten ervan te overtuigen dat ze en masse als niet-tekenaars geen ge-

Rijksuniversiteit te Groningen ingeschreven behalve de hierna te noemen categorieën welke kunnen worden ingeschreven op Dondertagen en Vrijdagen.

Op **Dondertagen en Vrijdagen** kunnen worden ingeschreven:

- De eerste jaars studenten, die van Arbeidsdienst zijn vrijgesteld.
- De voormalige Leidse studenten, die reeds eerder te Groningen waren ingeschreven.
- De studenten in de Godgeleerdheid.
- De studenten voor Middelbarestudie en Enkele lessen.

Voormalige Leidse Studenten, die niet eerder aan de Groninger Universiteit waren ingeschreven, kunnen in speciale gevallen na verkregen toestemming van den Rector Magnificus voorloopig worden ingeschreven.

De inschrijving van de onder b vermelden moet als een voorloopige worden beschouwd. Neder zal worden beslist of deze inschrijving voor definitief zal gelden.

Na afloop van de inschrijving worden de studenten die zoo spoedig mogelijk te laten inschrijven.

Voor het verstrekken van inlichtingen is het bureau dagelijks geopend van 9-12.30 uur.

Zij, die definitief of voorloopig worden ingeschreven moeten het verschuldigde college- en inschrijvingsgeld **minstens 4 dagen vóór de aanmelding tot inschrijving** hebben gestort op de postrekening der Rijksuniversiteit te Groningen No. 60916.

Op het bureau is thans tegen betaling van 25 cent verkrijgbaar de Groninger Universiteitsgids 1942-1943. De inschrijvingsformulieren kunnen schriftelijk worden aangevraagd en met de verlangde stukken worden teruggezonden aan het Bureau der pedellen.

verzamelingen van wetenschappelijke aard zijn ondergebracht. Bovendien mogen bedoelde studenten aldaar werken, mits dit geschiedt in een speciaal voor Joden bestemd afzonderlijk vertrek.

Onder deze regeling vallen thans ook de niet-ingeschreven Joodsche studenten, die van den Secretaris-Generaal toestemming hebben verkregen om te promoveren of een bepaald examen af te leggen, waarbij het schrijven, inhoudende die toestemming, het bewijs van inschrijving zal kunnen vervangen.

Op grond hiervan verzoekt ik U, er zorg voor te willen dragen, dat voortaan geen andere profectoren dan die, in welke een onderwerp uit de Engelse taal en letterkunde wordt behandeld, in het Engelsch worden geschreven, en dat indien één of meer uitbrekers zijn toegevoegd, één daarvan in het Duitsch is geteld.

vaar liepen. Het resultaat was enorm; het landelijk percentage van tekenaars bedroeg nog geen 15%! (Het grootste percentage was 25% in Delft, het kleinste percentage de bijzondere universiteiten (onder andere

de V.U.) die de verklaring niet ter tekening hadden voorgelegd). Dit betekende dat 85% van de studenten hiemee zijn studie afkapte.

De Duitsers en Van Dam wroegen zich in allerlei bochten; wijziging, uitstel van uiterste tekentermijn, beperkte oproepen van de arbeidsdienst.

De Duitsers kwamen met tegenmaatregelen: op 29 april beval "Wehrmachtsbefehlhaber" Christiansen terugvoering in Krijgsgevangenschap van alle leden van het voormalige Nederlandse leger. De reactie van de Ned. bevolking was krachtig: een vrij algemene spontane staking over het hele land.

De tegenterreur van de Duitsers was verschrikkelijk: het standrecht (zonder gerechtelijk proces doodgeschoten kunnen worden) werd afgekondigd, wat aan zeer velen het leven kostte.

Ondertussen had Rauter bevolen, dat alle mannelijke niet-tekenaars zich moesten melden. Hij stelde hierbij de ouders verantwoordelijk voor hun kinderen. In hun angst voor de Duitse terreur hebben vele ouders een verkeerd invloed uitgeoefend. Zoals vele studenten, die wel getekend hadden onder druk van hun ouders, werden nu de niet-tekenaars onder druk gezet zich te melden voor de Arbeitseinsatz (het niet hebben of niet kunnen betalen van een onderduikadres speelde hier ook een rol). Het resultaat was dat ruim 3.800 studenten zich naar het doorgangskamp Omnen begaven. Het grootste deel daarvan kwam in de Duitse oorlogsindustrie terecht, vaak onder de meest ellendige omstandigheden.

Het enige gebaar tot dusver uit de docenterwereld waaruit sprak, dat ze het niet eens waren met de handeling van de studenten, was een ontslagaanvraag van een twintigtal Amsterdamse hoogleraren. Toen ze hoorden dat ze, gegeven de heersende situatie (standrecht) de kogel konden krijgen, trokken ze de aanvragen onmiddellijk in.

HOUGLERARENVERZET

Er werd bevolen dat het onderwijs per 1 januari 1943 hervat moest worden. Voor de hoogleraren, die van plan waren zo min mogelijk aan het onderwijs mee te werken, was dit een tegenvaller.

Zij moesten nu zelf hun standpunt bepalen: in de meeste gevallen bleef dit negatief en passief. De Geus noemde in het nummer van 7 december een paar oorzaken van de houding van de hoogleraren: de a-politieke traditie, die tot een wereldvreemde instelling leidde, kollegialiteitsgevoelens (zich niet willen distancieren van een foute kollege)

en persoonlijke risico's. Hier en daar werd wel getracht het onderwijs te saboteren. In Amsterdam daalde het aantal tekenaars dat actief studeerde van 480 tot de helft.

Tamelijk laat ontstond er een hooglerarencontact (n.b. op initiatief van het studentenverzet! (de Vertegenwoordigers)). Prof. J. Oranje (die veel voor de studenten in Duitsland had gedaan) was hier een belangrijk man in. Een van de doelen was, aan te sturen op sluiting van de universiteiten. Het hooglerarencontact had maar

een matig succes. Verder stuurden hoogleraren enkele protestbrieven (onder andere over de slechte toestand waarin de studenten in Duitsland zich bevonden), maar deze protesten kwamen rijkelijk laat en hadden geen enkel effect.

De houding van hoogleraren, lektoren etc. bleef passief en negatief, op een kleine, zeer actieve groep na, die de rest niet mee kon krijgen. Soms zelfs kregen de studenten verwijten naar het hoofd geslingerd, dat ze door hun illegaal verzet, de legale protesten van de hoogleraren tegenwerkten.

STUDENTENVERZET NA '43

De studenten reageerden anders. Verreweg het grootste deel van de studenten zat ondergedoken. Een deel daarvan studeerde door om de verloren tijd in te halen. Vele hoogleraren weigerden deze studenten klandestiene tentamens af te nemen.

In Amsterdam bestond een zeer goed georganiseerde illegale universiteit, kom pleet met klandestiene kolleges en praktika, ko-assistentenschappen.

Tentamens werden afgenomen door hoofdassistenten.

Na 5 mei 1943 bestond het pure studentenverzet niet meer. Vele studenten waren al bij het begin van de oorlog de illegaliteit ingegaan en vele studentenverzetsgroepen sloten zich nu aan bij andere illegale verzetorganisaties en gingen voor een deel daarin op. De grenzen vervaagden.

Een deel van het studentenverzet richtte zich op hulpverlening aan ondergedoken studenten (bonkaarten, vervalste legitimatiebewijzen, verspreiden van De Geus). Een ander deel werkte mee aan het inmiddels opgerichte Nationaal Comité (N.C.). Het N.C. streefde een bundeling van de diverse verzetorganisaties na. In

verschillende delen van het land verrichtte het krachtig coördinerend werk op illegaal en legaal-illegaal gebied. Vanaf het begin bestond een hechte samenwerking tussen het N.C. en het studentenverzet.

Studenten verrichtten veel N.C.-werk en ook in lagere regionen hadden de studenten een belangrijk aandeel in de coördinatie van verzetgroepen.

Er werd begonnen met de illegale terugkeer van de in Duitsland tewerkgestelde Nederlandse studenten. Hierover werden contacten gelegd in Duitsland, tot in België toe!

De organisatie hiervan lag bij de repatriëringsgroep (ook wel "Aussen Ministerium" genoemd). Het reizen in Duitsland werd vergemakkelijkt door het vervallen van de benodigde papieren (door het Delftse studentenverzet) en stempels (door de Persoonsbewijscentrale). Dankzij het werk van het "Aussen Ministerium", dat vol met risico's zat, konden enkele honderden in Duitsland tewerkgestelden naar Nederland terugkeren.

In de laatste oorlogsjaren werd de Duitse terreur

steeds erger. De activiteiten van de Gestapo, Sicherheitsdienst en Landwacht namen toe. Veel mensen met valse persoonsbewijzen en Ausweisen liepen tegen de lamp. De Landelijke Onderduikersorganisatie (L.O.) kreeg vele klappen. De L.O.-afdeling Groningen werd geheel opgerold.

Door de oorlogsgebeurtenissen in september 1944 raakte de Universitaire strijd op de achtergrond. Er werd in Leiden, Utrecht en Amsterdam begonnen aan een discussie over de organisatie van de studenten na de oorlog (de ASVA is vanuit het verzet ontstaan).

De Vertegenwoordigers hielden zich hier als zodanig niet mee bezig, omdat de eenheid in het verzet niet in gevaar mocht worden gebracht. Wel deed ze mee aan het opstellen van richtlijnen voor de zuivering van de universiteitswereld na de bevrijding.

In de eerste maanden van '44 was erg goed contact van de verschillende organisaties ontstaan in een perskern, waarin alle vrije bladen, direkt of indirekt, vertegenwoordigd waren en in "de Kern", die alle andere orga-

nisaties omvatte (de studenten waren hierin vertegenwoordigd door een N.C.-man). In juni 1944 kwam het verzoek van de Nederlandse regering in Londen om de illegaliteit zich zou willen voorbereiden op bepaalde politieke functies (voorlichting). Dit leidde tot de te verwachten controverses. Pogingen de regering te overtuigen van de ongewenstheid van politieke functies in de illegaliteit (in verband met de esauheid van het verzet) bleven zonder resultaat, zodat men over moest gaan tot een voorlopige samenstelling van de officieel verzochte G.A.C. (Grote Advies Commissie) uit de illegaliteit. Vanuit het studentenverzet kwamen bezwaren tegen de samenstelling van de G.A.C. zoals de Contact Commissie (het college dat de illegaliteit tot de bevrijding zou vertegenwoordigen) zich die gedacht had. Het hoogleraren contact (dat nauwelijks als een verzetscollege te beschouwen was) kreeg nl. wel zitting in de G.A.C. en de Persoonsbewijscentrale, die het verzet voor velen mogelijk maakte, niet.

Op 13 oktober 1944 werd door alle verzetorganisaties de stichting '40-'45 (die zich bezig zou gaan houden met het herstellen van schade, door het verzet geleden), opgericht.

NA-OORLOGS VERZET

Vanuit "Het saamhorigheidsgevoel der studenten, ontstaan uit het gemeenschappelijk verzet tegen de bezetter", werd op 25 mei 1945 de ASVA opgericht.

De SDSC werd heropgericht door Frits de Jong onder de naam Politeia, met afdelingen in elke stad.

Politeia was samen met Pericles (voortzetting van de Studentenvereniging rondom De Vrije Katheder) de meest aktievelinke studentenvereniging. De eerste jaren na de oorlog waren de gemeedren hevig opgezweept door de zuivering, vooral toen enkele hoogleraren, die naar de mening der studenten uiterst fout waren geweest, hun kolleges zouden hervatten (met name prof. Wibaut in Amsterdam).

In 1947 werd in Nederland geprotesteerd tegen de politieke akties in Indonesië, onder andere door havenarbeiders, die weigerden schepen met bestemming Indonesië teladen. Ook Politeia en Pericles keerden zich fel tegen de politieke akties. Eind 1948 probeerde Pericles de vertegenwoordigers van de Republiek Indonesia te Parijs een motie over te brengen waarin terugtrekking van de troepen werd geëist, maar het "patriottisch" telegraafkantoor weigerde deze bood-

schap te aksepteren.

De politieke studentenverenigingen hadden goede banden met de Indonesiërs en Chinezen, die in Nederland zaten. Bij de tweede politieke aktie werden steunfondsen georganiseerd.

Een uitvloeisel van de chauvinistische driften die de militaire akties in Indonesië ontketenden, was het idee van de minister militaire studentencorpsen te stichten als onderdeel van de Nationale Reserve ter eventuele garanderen van rust en orde.

Vele studentenverenigingen, onder andere de ASVA, protesteerden; dit zou een terugkeer betekenen naar de vorige eeuw, toen studentengardes in de grote steden de "oproerkrakers" afstrafden. De minister liet zijn plan varen.

De anti-kommunistiese propagandagolf over West-Europa miste ook in de studentenbeweging zijn uitwerking niet. De Koude Oorlog veroorzaakte enkele splitsingen.

Dit weerhield de studentenverenigingen echter niet van het ontplooiën van activiteiten op buitenlandgebied. Herhaaldelijk werd geprotesteerd tegen de koloniale oorlog die Frankrijk in Algerije voerde. Er werd onder andere een tentoonstelling

over de Franse folteringen georganiseerd.

In 1958 kregen twee afgezanten van de Algerijnse bevrijdingsbeweging, de F.L.N., die in Nederland waren mede op uitnodiging van de studentenbeweging, van minister Drees een spreekverbod opgelegd. Ze mochten zelfs geen perskonferentie geven.

Verder werden akties georganiseerd naar aanleiding van de apartheid in Zuid-Afrika; tentoonstellingen, handtekeningen- en boycotakties.

De Nederlandse Nieuw-Guineapolitiek werd ook door de studentenbeweging scherp bekritiseerd, bijv. op Nieuw-Guinea-avonden met onder andere Röling, Jef Last en Wertheim. In '62 nam de ASVA een motie aan tegen het zenden van troepen naar Nieuw-Guinea.

In 1961 werd in Amsterdam een anti-atoombommarshoudden, mede georganiseerd door de studentenbeweging. Een van de leuzen: "geen kernwapens op ons grondgebied" werd door burgemeester Van Hall verboden.

De ervaringen in de oorlogsjaren en in de periode van de zgn. Koude Oorlog hebben bijgedragen tot een groter wordend anti-fascisties en an-

ti-imperialisties bewustzijn van de studentenbeweging. Dit bewustzijn werd nog eens versterkt door de massale Vietnam-akties uit de zestiger en begin van de zeventiger jaren. Het houdt in, dat de studentenbeweging van nu een duidelijke taak heeft in de anti-fascistiese en anti-imperialistiese strijd, zoals die op dit moment wordt gevoerd.

Ter afsluiting een citaat uit "De Geschiedenis van het Delftse Studentencontact", geschreven door de Delftse Studentenverzetsgroep in november 1944:

"De Vertegenwoordigers publiceerden in de Mei-Geus een klein stukje om de betekenis van de strijd om de loyaliteitsverklaring na een jaar nog eens te belichten. Daarin stond, dat men bij het woord student aan verzet denkt, een uitspraak die sommigen overdreven vonden. Toch zijn de studenten in de strijd tegen de bezetter een geweldige motor geweest (en zeker niet alleen in studentenverband) en vormden zij een bewakingsgroep, die procentueel verreweg het grootste aantal illegale werkers heeft geleverd."

VERZET TEGEN SPAANS FASCISME WORDT STEEDS STERKER

Biezonder belangwekkend zijn de ontwikkelingen in het fascistiese Spanje van het laatste halfjaar. Een enorme beweging in brede lagen van de bevolking kwam op gang vóór democratisering van politieke en sociale verhoudingen, vóór politieke hervormingen en vóór vrijlating van alle politieke gevangenen.

achtergronden

De economiese crisisverschijnselen in de kapitalistische wereld laten ook Spanje niet onberoerd. Stijgende werkloosheid, in de provincie Andalusië (Zuid-Spanje) alleen al 100.000 werklozen, en grote inflatie doen de kosten van het levensonderhoud enorm toenemen. Mensen, die "overgeleverd" zijn aan de sociale voorzieningen, met name werklozen, zieken en bejaarden, moeten het nu doen met eenzelfde bedrag per maand als tien jaar geleden, waarvan huisvesting, eten, kleding én pensioenpremies af moeten. Logies dat arbeiders en andere laagbetaalden in actie komen, want waarom zou de regressie op hun rug neer moeten komen.

Ook de revolutionaire ontwikkeling in Portugal van april 1974 heeft de mensen laten zien dat het mogelijk is een fascisties juk af te schudden. Met name in legerkringen moet dit wel enige indruk gewekt hebben. Soortgelijke geluiden als in Portugal vóór de omwenteling te horen waren, zijn te horen in het Spaanse leger.

Tenslotte heeft de ziekte van Franco vorig jaar juli de strijd om de macht doen opvlammen; er zal immers een vacuüm ontstaan als Franco wegvalt. Vandaar dat ook in hoge legerkringen er belang is bij een beweging die gericht is tegen het Franco-regime. En niet alleen in het leger denkt men aan de onzekere toekomst na de eventuele dood van Franco.

Alle mogelijke politieke groeperingen, die binnen de Nationale Beweging van Franco niet kunnen bestaan en dus illegaal en dus gericht tegen het regime zijn, zijn bezig zich te organiseren, van liberale katholieken tot en met kommunisten.

schijnproces

Tegen deze achtergrond en in dit licht moeten de akties

van de afgelopen maanden gezien worden. Centraal daarin stond het proces in hoger beroep van een tiental vakbondskaderleden, die sinds december 1973 gevangenen zaten vanwege het feit dat ze een (verboden) bijeenkomst hadden georganiseerd van de Comisiones Obreras, één van de twee illegale vakbonden, die in steeds sterkere mate optreden voor de belangen van de arbeiders. Het "vertikale" korporatistische syndikaat, de officiële vakbondsorganisatie, waar iedere arbeider verplicht is lid van te zijn en waar werkgevers contributie aan betalen, gebruikt het kapitaal dat ze via de contributie bijeenkaart niet om de belangen van de werknemers te verde-

digen. Omdat ze "radikale" arbeidersvertegenwoordigers veelal weert, behartigt ze in de praktijk de belangen van de ondernemers.

De advocaten van de tien vakbondskaderleden voerden aan de vooravond van het proces in hoger beroep, dat op 11 februari j.l. een aanvang nam, als hun verdediging aan, dat het proces in december 1973 een schijnproces was en dat de ongehoord zware straffen dientengevolge moesten worden ingetrokken. Want de procesdatum was veel te kort tevoren bekend, zodat de advocaten zich niet goed genoeg konden voorbereiden en, wat het belangrijkste is, de dag van het proces viel samen met de moord op de toenmalige premier Carrero Blanco, zodat het proces in een sfeer van wraak plaatsvond.

massale akties

Het bekend worden van de procesdatum eind januari was tegelijkertijd het startschot voor een brede campagne vóór vrijlating van de

tien van Carabanchel. Zo werd de loonstrijd en de strijd voor betere werkomstandigheden, die onder kapitalistische verhoudingen al een bittere noodzaak is, op politiek niveau getild. Op grote schaal werden stakingen en demonstraties georganiseerd, waarin naast eisen gericht op de specifieke situatie in bepaalde bedrijven ook politieke eisen gesteld werden vóór vrijlating van alle politieke gevangenen, vóór erkenning van vakbondsrecht en stakingsrecht. Meer dan 100.000 arbeiders kwamen op de been! In vele hoeken van Spanje kwam de bevolking in beweging, echter niet zonder nerveus machtsvertoon van de politie die de knuppels niet in haar

zak hield. Zelfs werden hier en daar legerenheden ingezet voor het "normaliseren" van de situatie.

Al vrij gauw sloeg de aktie over naar andere lagen van de bevolking. Met name studenten hebben een belangrijke bijdrage geleverd. Door het hele land werden kollegeboycots afgekondigd en gingen men massaal de straat op. Ze waren het beu, dat ze helemaal niets te vertellen hadden op de universiteiten. Hoe belangrijk deze bijdrage van regeringswege gezien werd, bleek uit het feit dat als antwoord op het in aktie

komen niet alleen velen werden gearresteerd, maar ook dat de universiteit van Valladolid voor de rest van het collegejaar gesloten werd (8 februari). Dat betekende bepaald niet het einde van de "ongeregeldheden" op de universiteiten. Integendeel: de akties werden zo mogelijk nog massaler. Iedere dag kwam er een reden bij om verder te gaan. Uiteindelijk werden meerdere universiteiten tijdelijk gesloten van regeringswege.

Ook in ambtenarenkringen werd protest aangetekend tegen het regime. 500 vooraanstaande hoogleraren, economen en ambtenaren op ministeries stuurden een brief aan de regering waarin aangedrongen werd op

- vorming van een democratische staat op basis van in vrijheid gevormde politieke partijen
- vakbondsrecht van overheidsdienaars.

Ze kregen het er niet gemakkelijk mee; ze werden met ontslag bedreigd als ze hun standpunt niet herriepen.

Verder huisvrouwen, die supermarkten boycotten gedurende een dag, omdat de prijzen zo vreselijk hoog waren. Verpleegsters en fysiotherapeuten, die staakten in Madrid. Het theaterpersoneel kwam in aktie omdat hun onderhandelingsdelegatie over de CAO niet door hun werkgever erkend wordt. Radio en tv-personeel betoonde zich solidair.

R.K. priesters en bisschoppen lieten zich overmin onbetuigd. Hun bijdrage was met name solidariteit betuigend door geldinzamelingsakties voor stakende arbeiders in de buurt te houden en door uitspraken te doen, die het Franco-regime beslist niet streelden. Vele priesters werden dan ook opgepakt en beboet of met gevangenisstraffen opgezadeld.

Tot slot is van belang in hoeverre de onrust in legerkringen naar buiten kwam. Onder een petitie vóór vrijlating van de tien van Carabanchel georganiseerd door de RK organisatie "Justitia et Pax" kwamen 2.000 namen van hoge en midden officieren voor. Steeds meer berichten werden de wereld ingestuurd, dat overal in het land officieren regelmatig bijeenkwamen om de politieke toestand te bespreken, waarbij ook zaken als beperkt promotiesysteem, salarisschalen en corruptie mogelijk betrokken waren. In de laatste week van februari j.l. werd voor het eerst openlijk naar buiten gebracht, dat in brede kringen in het leger afkeuring uitgesproken werd over de handelwijze van het regime. Een brief van 25 officieren uit Barcelona werd aan de minister van defensie gestuurd, waarin gezegd werd dat Franco niet langer meer gehandhaafd kon worden als staatshoofd en dat het leger

vervolg van pag. 10

geen politietaken moest worden toebedeeld. Dit stond in verband met het ontslag van twee officieren, die protesteerden tegen het ontslag van een andere officier vanwege de weigering zijnerzijds om spoorwegarbeiders te bespioneren.

handelwijze regering

Ondertussen deed de regering haar uiterste best de zaak in de hand te houden. Eén van de meest gelijktijdige middelen is natuurlijk hard optreden van de politie en geenszins toegeven. Verder werd een poging gedaan de aandacht van het binnenland af te leiden en tevens de tegenstellingen in de leger op te bedwingen. Flotseling zou nl. Marokko aanspraken doen op de Spaanse enklaves op Marokkaans grondgebied Ceuta en Melilla. Daar moesten maar gauw troepen heen worden gezonden onder het mom van "de integriteit van het ene Spanje wordt aangetast". Een andere poging om de gemeenteraden te bedaren was telkens de belofte te herhalen, die premier Arrias Navarro gedaan had, toen hij aan het bewind kwam in begin 1974, nl. het zullen toestaan van beperkte politieke hervormingen. In de praktijk kwam daar echter maar steeds niets van terecht.

betekenis

Toch kon niet verhinderd worden, dat er een groot succes door de Spaanse bevolking behaald werd. Het proces van de tien van Carabanchel liep nl. uit op een strafvermindering voor alle tien. Vier werden vrijgelaten, en de overige zes kregen 2/3 minder straf.

Toch kon evenmin verhinderd worden dat de tegenstellingen in de top van het Franco-regime naar buiten kwamen.

Eerst viel de minister van

Arbeid, de La Fuente, omdat hij het niet eens was met de vigerende stakingswetgeving, waarbij het mogelijk was dat de ondernemers stakende arbeiders op staande voet konden ontslaan.

Een paar weken later werden nog eens vijf ministers de laan uitgestuurd. Als reden gaf premier Arrias Navarro op, dat deze ministers de politieke hervormingen in de weg zaten. Een wisseling in de regering heeft echter niet zoveel te betekenen te hebben, want worden de teugels te strak gehouden, dan worden ze weer iets gevierd, dan komen er weer wat liberalere ministers. In wezen verandert er niet zoveel. Niettemin is het opmerkelijk dat deze keer als gevolg van een steeds wassende beweging van de bevolking zoveel ministers tegelijk werden vervangen. Het geeft op zijn minst aan, dat er grote tegenstellingen binnen de top van het regime bestaan. Het verzet van de Spaanse bevolking tegen de Franco-kliek wordt steeds sterker. Er moet echter nog een zware strijd worden gevoerd, voordat het Spaanse fascisme is teruggeslagen. Dat zal ongetwijfeld z'n konsekwenties hebben voor de wereldsituatie. Amerika en de NAVO zullen zich niet zonder meer neerleggen bij een progressieve ontwikkeling in Spanje en Luns heeft onlangs reeds verklaard dat het niet zo heel erg is als Portugal te links wordt en zich terugtrekt uit de NAVO, omdat we Spanje nog hebben. Uitspraken van Kissinger duiden eveneens op een niet strafeloos democratieën mogen worden van "Europa's zuidelijke flank". In bedekte termen heeft hij al bedreigd met militair ingrijpen.

30 jaar geleden hebben wij het Duitse fascisme teruggeslagen. Het is goed te bedenken dat het nog niet definitief is overwonnen, en dat solidariteit met de Spaanse bevolking geboden is.

Han Dijk

(advertentie)

voor studie en ontspanning

SB STANDAARD-BOEKHANDEL

Zwanestraat 41-43 · Tel. 126749

(advertentie)

Wij noemen ons niet voor niets de goedkoopste drukkerij van het noorden:

U bespaart bij ons handenvol geld op uw drukwerk!
Bovendien goede kwaliteit en zeer snelle levertijden. Vraag ons om een offerte: elke dag tussen 10 en 5, tel. 050-128370.

ABVA-NIEUWS

De groep Onderwijs-RUG van de ABVA heeft het College van Bestuur meegedeeld, dat zij op dit moment tegen het aanstellen is van een ombudsman aan de universiteit. Volgens de ABVA zal het aanstellen van een ombudsman de huidige moeilijkheden binnen de universiteit eerder vergroten dan verkleinen. Dit standpunt werd vastgesteld op een vergadering van de ABVA-leden, werkzaam bij de universiteit.

Gekritiseerd werd dat de functie van een ombudsman zomaar door het College van Bestuur bedacht was (waarschijnlijk om het hoofd van de afdeling Personeelszaken gemakkelijker te wippen, red.)

Zonder dat voldoende nagegaan was of binnen de bestaande structuren van de universiteit problemen van het personeel op te lossen, zijn.

Zo zijn er binnen de universiteit diverse afdelingen die zich daarmee bezig zouden moeten houden en dat vaak ook doen. Het zijn afdelingen als de afdeling Personeelszaken in z'n geheel, onderafdelingen als Bedrijfsmaatschappelijk werk, Opleiding en Vorming Taakanalyse en Personeelsbeoordeling, enzovoort. Het probleem is, dat de onderlinge afbakening van taken en bevoegdheden onduidelijk zijn; dat zou eerst opgelost moeten worden.

In feite is dat één onderdeel van het gehele personeelsbeleid, dat aan deze universiteit slecht te noemen is. Een ombudsman op dit moment zou dat alleen maar verbloemen in plaats van dat er reële maatregelen door het College van Bestuur worden getroffen om te komen tot een goed personeelsbeleid.

UNIVERSITEIT & WERK-loosheid gelegenheid

Van de meer dan 200.000

werklozen is ruim een kwart bouwvakker. Zij zijn niet werkloos omdat er niets te bouwen zou zijn, wél omdat de bouwprogramma's niet van de grond kunnen komen. Een zaak waarvoor vooral de overheid verantwoordelijk is. Naast de vermindering van de nieuwbouw - het aantal van 135.000 nieuwbouwhuizen wordt niet meer gehaald - blijkt dat de bouw van de overheid in de afgelopen jaren drasties is verminderd. Dit wordt nog eens bevestigd in de "Nota inzake de werkgelegenheid" van A.R.-minister Boersma.

In deze nota toont de minister een tabel: "Ontwikkeling van het bouwvergunningenvolume" waarin geschat wordt hoeveel miljoen gulden (in prijzen van 1973) in de afgelopen vijf jaren uitgegeven zijn.

Daaruit een aantal belangrijke getallen. Onderwijs daalde in 5 jaar van 870 miljoen naar 604 miljoen in 1973 en steeg lichtelijk naar 668 miljoen. De investeringen voor wetenschappelijk onderwijs (universiteiten en hogescholen) daalden desastreus. Zo werd in 1970 nog voor 264 miljoen gebouwd. Het bedrag daalde echter met meer dan 220 miljoen tot 39 miljoen in 1974. Ook de uitgaven ten behoeve van de bouw voor volksgezondheid daalden aanzienlijk. Meer dan de helft van het bedrag werd bezuinigd (van 725 miljoen in 1970 naar 329 miljoen in 1974).

Sinds de regering Biesheuvel - De Brauw zijn zo vele miljoenen gulden onttrokken aan de noodzakelijke bouw voor de kollektieve voorzieningen. En in diezelfde periode werden duizenden en nog eens duizenden bouwvakkers werkloos. Ook daarover staan interessante cijfers in de nota Boersma. Het blijkt dat rond 1971 de werkloosheid met sprongen ging stijgen.

In hoeverre Boersma-Den Uyl c.s. erin slagen die stijgende werkloosheidslijn terug te dringen, moet helaas twijfelachtig worden geschat.

(advertentie)

gevraagd:

Ponstypiste voor ½ dag per 14 dagen voor de adressering van Nait Soez'n, Student en de GSB-ledenadministratie. Inlichtingen: GSB-kantoor, Visserstraat 56 tel. (11)4598 (Wim Berg).

HET GEZONDHEIDSHUIS Joop Olman

GROTE KROMME ELLEBOOG 5 - GRONINGEN
TEL. 050 - 130274

DE MODERNSTE SPECIAALZAAK VAN HET NOORDEN

VOORKomen is beter dan genezen
VUUKbenoedsmiddelen voor Man en Vrouw
VOOR speciale aanbiedingen
proefpakketten ad. 10/15/20 gld
VOOR gelukkige zekerheid
VOOR deskundige VOORlichting
VOOR lagere prijzen
VOOR specialiteiten

GRATIS PRIJSCOURANT EN MONSTERS

POSTBUS 1111 - GRONINGEN

GSB-leden min. 10% KORTING !

1MEI-FESTIVITEITEN

Traditioneel is voor de arbeidersbeweging de 1e mei een feestdag, die in het bijzonder in het teken staat van de internationale solidariteit. Solidariteit met de volkeren die strijden tegen onderdrukking en fascisme, voor nationale bevrijding en zelfstandigheid.

Maar niet alleen internationale solidariteit, ook versterkt bewustzijn van de noodzaak van strijd in eigen land tegen fascisme en oorlogsdreiging, tegen de kapitalisten en hun politieke wilsuitvoerders.

De GSB als politieke vakbondsorganisatie is op beide terreinen actief: de strijd tegen het imperialisme en fascisme in Vietnam, Chili, Indonesië, Suriname etc. en de strijd voor goed en gratis onderwijs voor iedereen, tegen atoomstraaljagers en militaire oefenterreinen, tegen het hedendaags fascisme.

Vandaar dat we hieronder de 1-mei-festiviteiten van PvdA en CPN weergeven.

ipso

Wetenschappelijk buro van de CPN

plaats : Academie
 tijd : 2 uur 's middags
 spreker: Rob Milikowski
 thema : Wetenschap en Arbeidersklasse, discussiemiddag
 entree : f 1,00

cpn

plaats : Het Tehuis
 tijd : 20.00 uur
 zaal open: 19.30 uur
 spreker : Marcus Bakker
 verder programma: Frits Lambrechts, cabaret, begeleiding Wim van den Meeberg, piano.
 ANJV-koor, o.l.v. J. Lameris
 Kaseko-orkëster.

Entree: f 1,75.

pvdA

plaats : Huize Maas
 tijd : 20.00 uur
 zaal open: 19.30 uur
 spreker : Henk Vredeling
 verder programma: Hans Frijling, Gronings liedjeszanger
 Hans & Betty, zang- en dansmuziek.

Entree: f 1,00

Broekmeyer komt!

De studium generale commissie organiseert een lezingencyklus over "vakbeweging en arbeiderszelfbestuur". Nou vind ik zelf dat het op dit moment niet nodig is over dit onderwerp lezingen te organiseren. De vakbeweging heeft in deze tijd van toenemende werkloosheid en bedrijfssluitingen, van loonmatiging en nullijnbeleid wel iets beters te doen dan zich het hoofd te breken over hoe de arbeiders het bestuur van de fabriek in handen kunnen krijgen. Dat leidt de aandacht af van de zaken waar het momenteel om gaat. Maar alle, daar zullen we het nu niet over hebben. Wat minstens zo ernstig is, is dat de studium generale commissie heeft gemeend in het kader van een lezingencyklus over bedrijfsdemocratie meneer MARIUS BROEKMEYER, gevaarlijk bedreiger van de universitaire democratisering, als inleider onze universiteit te moeten binnenhalen. Ogenblikkelijk rijst de vraag, of iemand die te vuur en te zwaard de democratisering van de universiteiten bestrijdt, in staat mag worden geacht iets sinnigs te berde te brengen over arbeiderszelfbestuur. Kritische wetenschappers als Paul van Tongeren en Jan Scheffers, nauw betrokken bij de voorbereiding van de lezingencyklus, zullen toch wel eens gehoord hebben van theorie en praktijk, die iets met elkaar te maken hebben. Maar ook dit zullen we nog door de vingers zien. Het gaat erom, dat Groningen een universiteit heeft met een rijke democratische traditie en dat de heren een anti-dimokraat binnenhalen. In plaats van hem te bestrijden met alle ter beschikking zijnde middelen gaat de studium generale commissie reclame maken voor de man. Hij is een "terugmeppend mikpunt van log-ge activiteiten", zo staat er in de brochure te lezen. Zijn curriculum vitae, dat de indruk probeert te wekken dat de lezer te maken heeft met een progressief figuur (drie hippe kinderen, boekjes met mooie titels, actief betrokken bij de wijziging van de WUB, lid van de universiteitsraad van Amsterdam) schijnt geschreven te zijn door meneer Broekmeyer zelf. De reclamemakers in de studium generale commissie hebben deze tekst natuurlijk met instemmend geknik, zo niet kinnend van genot, zonder meer overgenomen. Wie moeten we verantwoordelijk stellen voor het binnenhalen van de reaktie in onze universiteit? Daar is in de eerste plaats het hoofd van het buro buitenland, Ger Weening. Verder beruchte figuren als de geschie-

deniestudenten Jan Scheffers en Paul van Tongeren. Voor Van Tongeren gaat de verantwoordelijkheid naar het schijnt minder ver, want hij heeft voortijdig de voorbereidingsclub verlaten. Eigenlijk ligt dat anders: hij is eruit gegooid, omdat hij te weinig werk verzette. Maar 's nachts was Paul actief voor de lezingencyklus met een emmertje lijm en een stapel affiches liep hij door de stad en werd opgepakt door de politie. Geen nood, de boete die hij kreeg werd betaald door Weening, die in de begroting van het studium generale daarvoor een potje had vrijgemaakt. Misschien dat Nauta deze verspilling van universitaire gelden in de U-raad eens aan de orde kan stellen? Jan Scheffers heeft wel hard gewerkt, en zijn beloning is in de maak. Ger Weening, nu fractievoorzitter van PRO-TAF in de U-raad wil volgend jaar graag adviseur van het Kollege van Bestuur worden. Dat is een dagtaak en dus moet er een tijdelijke opvolger voor het buro buitenland komen. Naar verluidt is Weening bezig Jan Scheffers dat baantje toe te spelen.

De Groningse geschiedenisstudenten hebben pas hun toevlucht tot het studium generale gezocht, nadat ze in de OSGN (Organisatie van Studenten Geschiedenis in Nederland) bijna slaande ruzie hadden gekregen. Hun aanvankelijke plan was namelijk een OSGN-seminar over "Vakbeweging en arbeiderszelfbestuur" te organiseren. De andere steden vonden het onaanvaardbaar dat Broekmeyer werd uitgenodigd - de Groningse geschiedenisstudenten vonden dat zijn politieke optreden los moest worden gezien van zijn wetenschappelijk werk. Waar de OSGN zich niet voor wilde lenen, daarvoor was Ger Weening zonder moeite warm te krijgen. Marius Broekmeyer komt op 29 april, alsof de duivel ermee speelt. Juist op die dag behandelt de Tweede Kamer het wetsontwerp Posthumus. Juist op die dag worden op alle universiteiten zo krachtig mogelijke acties gevoerd - acties voor een goede opleiding en voor behoud van het zelfbestuur van de fakulteiten u.b. de vaststelling van de onderwijsprogramma's. Juist op 29 april staan alle democratische krachten binnen de universiteit in actie. En dan laten ze Broekmeyer in huis. Onduldbaar!

Ruurd

versterk je vakbond
wordt lid van de groninger studentenbond

Visserstraat 56 - giro 2443200 - tel. 134888